

Jewish Ethical Dilemmas II

Internet Shopping Ethics

I. Allowed at the Expense of Local Store?

(1) מסכת בבא מציעא דף ס עמוד א

משנה. רבי יהודה אומר: לא יחלק החנוני קליות ואגוזין לתינוקות, מפני שהוא מרגילן לבא אצלו. וחכמים מתירין. גמרא. מאי טעמייהו דרבנן - דאמר ליה: אבא מפליגנא אמגוזי, ואת פליג שיסקי.

MISHNAH. R. JUDAH SAID: A SHOPKEEPER MUST NOT DISTRIBUTE PARCHED CORN OR NUTS TO CHILDREN, BECAUSE HE THEREBY ACCUSTOMS THEM TO COME TO HIM; THE SAGES PERMIT IT.

GEMARA. What is the Rabbis' reason? — Because he [this shopkeeper] can say to him [another shopkeeper], 'I distribute nuts; you distribute plums.

(2) מסכת בבא בתרא דף כא עמוד ב

אמר רב הונא בריה דרב יהושע: פשיטא לי, בר מתא אבר מתא אחריתי מצי מעכב, ואי שייך בכרגא דהכא - לא מצי מעכב, בר מבואה אבר מבואה דנפשיה - לא מצי מעכב.

R. Huna the son of R. Joshua said: It is quite clear to me that the resident of one town can prevent the resident of another town [from setting up in opposition in his town] not, however, if he pays taxes to that town — and that the resident of an alley cannot prevent another resident of the same alley [from setting up in opposition in his alley].

(3) מסכת בבא קמא דף פב עמוד א

עשרה תקנות תיקן עזרא: שקורין במנהה בשבת, וקורין בשני ובחמישי, ודנין בשני ובחמישי, ומכבסים בחמישי בשבת, ואוכלין שום בערב שבת, ושתהא אשה משכמת ואופה, ושתהא אשה חוגרת בסינר, ושתהא אשה חופפת וטובלת, ושיהו רוכלין מחזירין בעיירות, ותיקן טבילה לבעלי קריין.

The [following] ten enactments were ordained by Ezra: That the law be read [publicly] in the Minhah service on Sabbath; that the law be read [publicly] on Mondays and Thursdays; that Courts be held on Mondays and Thursdays; that clothes be washed on Thursdays; that garlic be eaten on Fridays; that the housewife rise early to bake bread; that a woman must wear a sinnar; that a woman must comb her hair before performing immersion; that pedlars [selling spicery] be allowed to travel about in the towns,¹¹ He¹² also decreed¹³ immersion to be required¹⁰ by those to whom pollution has happened

(4) שולחן ערוך חושן משפט הלכות נזקי שכנים סימן קנו סעיף ו

רוכלים המחזרים בעיירות, אין בני המדינה יכולין לעכבן, שתקנת עזרא היא שיהיו מחזרין כדי שיהיו הבשמים מצויין לבנות ישראל. הגה: ולכן נראה לי דוקא מוכרי בשמים וכי האי גוונא, אבל בשאר דברים אין חילוק בין רוכל לאחר.

5) Rav Chaim Jachter - <http://jlaw.com/Articles/hasagatgevul.html>

V. Contemporary Neighborhoods

It should be noted that changing patterns in the geography of business impact halachic discussions of competition. Many businesses today do not cater exclusively to their local neighborhoods. For example, the Tel Aviv Beit Din has written that competition between insurance agents should not be restricted according to the distinction between local residents and outsiders, as the insurance industry is not a neighborhood-based field (*Piskei Din Rabaniyim* 6:3). Following this reasoning, geographic location would not limit stores that conduct much of their business through the World Wide Web. Thus, each business must be individually evaluated, based on contemporary business conditions, to determine if the rules of *hasagat gevul* apply to it.

II. Showrooming

(6) מסכת בבא מציעא דף נח עמוד ב

משנה. כשם שאונאה במקח וממכר כך אונאה בדברים. לא יאמר לו בכמה חפץ זה והוא אינו רוצה ליקח. אם היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים, אם הוא בן גרים לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך, שנאמר אוגר לא תונה ולא תלחצנו.

MISHNAH. JUST AS THERE IS OVERREACHING IN BUYING AND SELLING, SO IS THERE WRONG DONE BY WORDS. [THUS:] ONE MUST NOT ASK ANOTHER, 'WHAT IS THE PRICE OF THIS ARTICLE?' IF HE HAS NO INTENTION OF BUYING

אם היו חמרים מבקשין תבואה ממנו, לא יאמר להם לכו אצל פלוני שהוא מוכר תבואה - ויודע בו שלא מכר מעולם. רבי יהודה אומר: אף לא יתלה עיניו על המקח בשעה שאין לו דמים, שהרי הדבר מסור ללב, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראת מאלהיך.

If donkey drivers sought grain from a person, he must not say to them, 'Go to so and so who sells grain,' whilst knowing that he has never sold any. R. Judah said: One may also not feign interest in¹⁶ a purchase when he has no money, since this is known to the heart only¹⁷, and of everything known only to the heart it is written, and thou shalt fear thy God.

(7) מסכת פסחים דף קיב עמוד ב

שלישה דברים צוה רבי ישמעאל ברבי יוסי את רבי (מק"ש סימן): (אל תעש מום בעצמך. מאי היא? לא תהוי לך דינא בהדי תלתא, דחד הוי בעל דינך ותרי סהדי. ואל תעמוד על המקח בשעה שאין לך דמים.

(8) רשב"ם מסכת פסחים דף קיב עמוד ב

אל תעמוד על המקח. לסחור והמוכר ישראל הוא ואין לך דמים לקנות המקח ונמצא מפסידו חנם שלא יקחנו אחר מאחר שאתה מהפך בו:

9) בית הבחירה למאירי מסכת בבא מציעא דף נח עמוד ב

אמר המאירי כשם שיש אונאה במקח וממכר כך יש אונאה בדברים ר"ל שאסור להונות את חברו ולגרום לו פסידא בדבריו והוא שאמר לא יאמר לו בכמה חפץ זה והוא אינו רוצה ליקח שהרי מתוך שהוא בוש לומר שאינו רוצה ליקח משפיל לו מקחו לומר שאינו שוה כל כך ואחרים שומעים ונמצא גורם לו פסידא ואפילו לא היה אדם שם מ"מ הוא מטריחו ומצערו שחשב למכור ולא מכר ואח"כ נתגלגל לאונאת דברים שלא יביישהו בדבריו

III. Issues of Time

10) Mesillas Yesharim chapter 11

having committed a wrong ...” They also exempted hired workers from the blessing over bread and from the latter blessings of Grace. And even in the case of the *Shema* they required them to leave off working only for the recitation of the first section (*Berachoth 16b*). How obvious is it, then, that a day-laborer has no right to interrupt the work assigned to him for mundane considerations, and that if he does, he is a thief. Abba Chilkiyah did not even return the greeting of Scholars so that he would not interrupt the work he was doing for his neighbor (*Ta’anith 23b*). And our father Jacob, may Peace be upon him, explicitly stated (*Genesis 31:40*), “In the daytime I was consumed by drought and in the evening by frost, and my sleep fled from my eyes.” What, then, will those say who occupy themselves with their pleasures and leave off working, or those who during their working-time engage in their own affairs for personal gain?

וּבְכָר פְּסָרוּ אֶת הַפּוֹעֲלִים הָעוֹשִׂים אֶצֶל בַּעַל הַבַּיִת מִבְּרַכַּת הַמּוֹצֵיא וּמִבְּרַכּוֹת אַחֲרוֹנוֹת דְּבְרַכַּת הַמּוֹזֵן. וְאִפְלוּ בְקִרְיַאת־שְׁמַע, לֹא חִיבוּם לְבַטֵּל מִמְּלֶאכֶתָן אֲלֵא בְּפִרְשָׁה רֵאשׁוֹנָה בְּלִבְךָ (ברכות טו. ב.). קַל וְחֹמֶר בֵּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר לְדַבְּרֵי הַרְשׁוּת, שֶׁכָּל שֹׁכֵיר יוֹם אֲסוּר בְּהֵן שְׁלֹא לְבַטֵּל מִלְּאֲכָתוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת וְאִם עָבַר, הָרִי זֶה גְזֵלָן. הִגָּה אֲבָא חִלְקִיָּה, אִפְלוּ שְׁלוֹם לֹא הִשִּׁיב לְתַלְמִידֵי חֻכְמִים שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ שְׁלוֹם, שְׁלֹא לְבַטֵּל מִמְּלֶאכֶת רַעְהוּ (תענית כג. ב.). וַיַּעֲקֹב אֲבִינוּ עָלָיו הַשְׁלוֹם מִבְּאָר בְּפִיו וְאוֹמֵר (בראשית לא. מ.), „הִיִּתִי בַיּוֹם אֲכַלְנִי חֶרֶב וְקָרַח בְּלִילָהּ וַתֵּדַר שְׁנַתִּי מֵעֵינָי.” מֵהַ יַעֲנוּ אִפּוֹא הָעוֹסְקִים בְּהִנְאוֹתֵיהֶם בְּשַׁעַת מְלֶאכֶה וּבְטֵלִים

11) שולחן ערוך חושן משפט הלכות גזילה סימן שנט סעיף א

א א אסור לגזול או לעשוק א ב אפילו כל שהוא, ב ג בין מישראל א בין מעובד כוכבים; ב ואם הוא דבר ב דליכא מאן דקפיד ביה, שרי; כגון ליטול מהחבילה או מהגדר לחצות בו שיניו; ד ואף זה אוסר בירושלמי, ממידת חסידות.